

14 september: korset vi bär varje dag

Den 14 september firar vi kristna det heliga korsets upphöjelses högtid. Det är en dag för att reflektera över Kristi död på korset. Vi behöver också dö på korset för att uppstå med honom. Här publicerar vi några citat att meditera över.

2020-09-13

Det historiska ursprunget till det heliga Korsets upphöjelses fest.

Omkring år 320 fann kejsarinnan Elena från Konstantinopel det sanna korset, det kors som Jesus Kristus dog på. År 614 invaderade och erövrade den persiska kungen Cosroes II Jerusalem och tog den heliga relikten som en krigstrofé.

Men 628 återhämtade kejsaren Heraclius korset och tog det tillbaka till Jerusalem. Den 14 september gick kejsaren själv in i den heliga staden med korset. Sedan dess har den dagen i de liturgiska kalendrarna markerats som det heliga Korsets upphöjelses högtid.

Dagens läsningar

Första läsningen: 4 Mos 21:4–9

Israel bröt upp från berget Hor och tog vägen åt Röda havet till för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: »Varför har ni fört oss upp ur

Egypten, så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ vämjers vid den usla föda vi får.» Då sände Herren giftiga ormar bland folket, och dessa bet folket. Och mycket folk i Israel blev dödat. Då kom folket till Mose och sade: »Vi har syndat därmed att vi talade mot Herren och mot dig. Be till Herren att han tar bort dessa ormar från oss.» Och Mose bad för folket. Då sade Herren till Mose: »Gör dig en orm och sätt upp den på en stång. Sedan må var och en som har blivit ormbiten se på den, så skall han bli vid liv.» Då gjorde Mose en orm av koppar och satte upp den på en stång. När sedan någon hade blivit biten av en orm, såg han upp på kopparormen och blev så vid liv.

Responsoriepsalm: Ps 78:1–2, 34–38

Lyssna, mitt folk, till min undervisning, böj era öron till min muns ord.

Jag vill öppna min mun till lärorikt tal, uppenbara förborgade ting från fordom. R.

När han dräpte folket, frågade de efter honom

och vände om och sökte Gud.

De tänkte då på att Gud var deras klippa

och att Gud den Högste var deras förlossare. R.

De talade inställsamt för honom med sin mun

och hycklade för honom med sin tunga.

Men deras hjärtan höll sig inte ståndaktigt vid honom,

och de var inte trogna i hans förbund. R.

Dock, han är barmhärtig, han
förlåter missgärning,

och han vill inte fördärva.

Därför avvände han ofta sin vrede,
han lät ej hela sin förtörnelse bryta
fram. R.

Andra läsningen: Fil 2:6–11

Kristus Jesus ägde Guds gestalt men
vakade inte över sin jämlikhet med
Gud, utan avstod från allt och antog
en tjänares gestalt då han blev som
en av oss. När han till det yttre hade
blivit människa, gjorde han sig
ödmjuk och var lydig ända till döden,
döden på ett kors. Därför har Gud
upphöjt honom över allt annat och
gett honom det namn som står över
alla andra namn, för att alla knän
skall böjas för Jesu namn, i himlen,
på jorden och under jorden, och alla
tungor bekänna att Jesus Kristus är
herre, Gud fadern till ära.

Evangelium: Joh 3:13–17

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.«

Den helige Josemaría

Då du firade Korsets upphöjelses högtid, bönföll du Herren, av hela din själ, att han skulle ge dig nåden att ”upphöja” det heliga Korset i dina själsförmögenheter och i dina sinnen ... Du bad om att få ett nytt liv! Ett sigill för att ge fasthet och äkthet åt

din sändning ... att hela du skall vara
på Korset! —Vi får se, vi får se.
(Smedjan, nr. 517).

Överallt förnimmer man i sin
omgivning ett slags rädsla för korset,
för Herrens kors. Det beror på att
man har börjat kalla alla obehagliga
saker som händer i livet för kors
istället för att bära dem som Guds
barn, ur ett övernaturligt perspektiv.
(...) Genom Kristi lidande upphörde
korset att symbolisera straff och blev
ett segertecken. Korset är Frälsarens
sinnebild: *In quo est salus, vita et
resurrectio nostra*, i det finns vår
frälsning, vårt liv och vår
uppståndelse. (Korsvägen, station II,
nr. 5).

Vi bör vare dag slipa vår sträva yta
på samma sätt som när man
bearbetar en sten eller snidar i trä:
Ta bort brister ur vårt personliga liv
med botgöringsanda, med små
uppoffringar, som finns av två slag:

aktiva — dem som vi själva söker upp, som små blommor vi plockar under dagens lopp — och passiva, som kommer utifrån och som vi har svårt att acceptera. Sedan lägger Jesus Kristus till det som saknas.

Vilken underbar avbild av den Korsfäste du kommer att bli, om du besvarar nåden generöst, glatt, helt och hållet. (*Smedjan, nr. 403*)

De verkliga hinder som skiljer dig från Kristus — högmod, sinnlighet ... — måste övervinnas med bön och botgöring. Att be och att göra bot innebär även att ägna sig åt andra och att glömma sig själv. Om du lever så, kommer du att se hur de flesta av dina bekymmer försvinner. (*Korsvägen, station X, nr. 4*).

Genom att dö på korset besegrade Jesus döden. Gud hämtar liv ur döden. Ett Guds barn finner sig inte bara i ett tragiskt öde, utan gläds åt att redan ha en försmak av segern. I

Kristi segerrika kärleks namn måste vi kristna ge oss ut längs alla världens stigar för att så frid och glädje genom våra ord och våra handlingar. Vi måste kämpa – i en kamp för fred – mot det onda, mot orättvisa och synd. Om vi gör det, förkunnar vi att människans nuvarande tillstånd inte är definitivt, och att Guds kärlek, som uppenbaras i Kristi hjärta, kommer att fira en ärorik andlig triumf åt människorna.
(När Kristus går förbi, nr. 168)

Ser du ett fattigt träkors, ensamt, obetydligt och värdelöst ... och utan den Korsfäste, så glöm inte att det korset är ditt kors; vardagens kors, dolt, utan glans och tröst ... som väntar på sin korsfäste. Och det är du som skall vara dess korsfäste. Sätt ett krucifix på ditt skrivbord, eller vid dina arbetsredskap innan du börjar arbeta. Titta på det emellanåt ... När du blir trött, kommer dina blickar att dras till Jesus, och du kommer att få

nya krafter för att fortsätta med dina uppgifter. (Korsvägen, station XI, nr. 5)

Minns Kristi ord: Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. Förstår ni? Korset varje dag. *Nulla dies sine cruce!*, ingen dag utan kors: ingen dag, utan att vi tar på oss Herrens kors, utan att vi accepterar hans ok. Därför har jag heller inte undvikit att påminna er om att uppståndelsens glädje är en konsekvens av korsets smärta.

Men var inte rädda, Herren själv har sagt oss: Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt. Kom – tillägger den helige Johannes Chrysostomos – inte för att avlägga räkenskap, utan för att

befrias från era synder. Kom, för jag behöver inte den ära ni kan ge mig: jag behöver er frälsning ... Var inte rädda då ni hör mig tala om ett ok, för det är skonsamt. Var inte rädda om jag talar om en börda, för den är lätt.

Vår personliga helgelses väg går dagligen via korset: det är inte en olycklig väg, för Kristus själv hjälper oss och med honom kan man inte vara sorgsen. *In laetitia, nulla dies sine cruce!*, tycker jag om att upprepa: med själen uppfylld av glädje, ingen dag utan kors. (När Kristus går förbi, nr. 176).

Foto: Luis Serrano (cc)